

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.424 van 9 december 2002
in de zaak A. 84.776/IX-1879.**

In zake : Wim FIEUW,
 wonende te WETTEREN,
 Prinsenhof 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Wim FIEUW, eerste wachtmeester
bij de rijkswacht op 17 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van
de beslissing van 15 april 1999 van de directeur Personeel en Logistiek van de groep
Oost-Vlaanderen waarbij hij ongunstig geëvalueerd wordt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 die de neerlegging ter
griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien
de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is eerste wachtmeester bij de rijkswacht. Hij maakt deel uit van de BOB van het district Dendermonde.

1.2. Bij de periodieke evaluatie, in 1998, wordt door de rechtstreekse functionele meerdere van verzoeker (N+1), het volgende evaluatievoorstel gedaan : een "-" voor zijn persoonlijkheidskenmerken, een "G -" voor zijn potentieel en een "G" voor zijn professionele bekwaamheden en zijn prestaties.

Na bezwaar van verzoeker beslist de directeur Personeel en Logistiek van het district Dendermonde (N+2), de kwalificatie "-" voor de persoonlijkheidskenmerken te wijzigen in "G -". De andere kwalificaties worden behouden.

1.3. Op 3 februari 1999 formuleert de rechtstreekse functionele meerdere van verzoeker een nieuw evaluatievoorstel. Verzoeker verkrijgt hierbij voor zowel zijn persoonlijkheidskenmerken, professionele bekwaamheden, prestaties als potentieel een "G -". Globaal wordt een verbetering vastgesteld, maar toch wordt voor de persoonlijkheidskenmerken "morele moed" (rubriek 4) en

"bekwaamheid tot het bevorderen van een positieve werksfeer" (rubriek 5) een "G -" voorgesteld.

Verzoeker dient een verweerschrift in met betrekking tot de rubrieken waarvoor een "G -" was voorgesteld. Op 24 februari 1999 wordt hij door de directeur Personeel en Logistiek van het district Dendermonde gehoord. Aan verzoeker wordt voor het persoonlijkheidskenmerk "zelfbeheersing - koelbloedigheid - stressbeheer" (rubriek 8) nu ook de kwalificatie "G -" toegekend. De andere kwalificaties worden behouden.

Op 8 maart 1999 dient verzoeker een aanvraag in om te worden gehoord door de directeur Personeel en Logistiek groep Oost-Vlaanderen. Het onderhoud heeft plaats op 15 april 1999.

1.4. Dezelfde dag neemt deze de thans bestreden beslissing die als volgt luidt :

"Na 1WM FIEUW in het bijzijn van zijn verdediger gehoord te hebben ben ik van oordeel dat de evaluatie niet moet gewijzigd worden gezien er voor de rubrieken 5 en 6 van het evaluatieformulier eensgezindheid is tussen N+1 en N+2 terwijl de waardering van de rubriek 8 door de N+2 ondersteund wordt door het standpunt van de N+1 terzake in zijn N van 22 maart 1999.

Ik heb betrokkene er toe aangezet verder te evolueren in positieve zin en enige soepelheid aan de dag te leggen in zijn relaties met zijn chefs.

In bijlage wordt het pleidooi van de verdediging gevoegd";

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat volgens haar het bestreden besluit geen administratieve handeling is die door de Raad van State kan vernietigd worden aangezien de rechtstoestand van verzoeker er niet door gewijzigd wordt en zij dergelijke wijziging ook niet belet; dat zij ter zake uiteenzet wat volgt: de evaluatie binnen de rijkswacht is niet vergelijkbaar met het evaluatiesysteem binnen de rijksbesturen, waar de evaluatie een rol speelt bij het toekennen van bevorderingen of veranderingen van graad, zij is integendeel wel vergelijkbaar met de signalementsnota die in het leger bestaat; bij de rijkswacht strekt de evaluatie in hoofdzaak tot de voorlichting van het personeelslid over "de kwaliteit van zijn medewerking"; in ieder geval heeft verzoeker op de vier delen van zijn evaluatie een "G" gekregen -wat betekent dat hij het niveau bereikt van "de meerderheid van de collega's met dezelfde graad of van dezelfde categorie (en dat hij voor elk criterium) kan beschouwd worden als een

goed element"- en het feit dat hij voor enkele rubrieken binnen het deel "persoonlijkheidskenmerken" een "G -" heeft gekregen doet aan de globale goede beoordeling niets af;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord daarop repliceert dat hij wel degelijk nadeel kan ondergaan van de gegeven "ongunstige beoordeling" aangezien zij samen met de gegevens uit zijn persoonlijk dossier de basis vormt voor de adviezen die in het kader van statutaire procedures (bevorderingsexamens, bevorderingen, vragen om overplaatsing) worden uitgebracht over de geschiktheid, de bekwaamheid en de wijze van dienen van het betrokken personeelslid; dat aldus, rekening houdend met de gevolgen die zij kan teweegbrengen, een evaluatiebeslissing als een administratieve rechtshandeling moet worden aangemerkt die geen voorbereidend karakter heeft en die ook geen maatregel van inwendige orde is welke geen gevolgen heeft voor zijn statutaire situatie; dat hij ook stelt dat een zuiver moreel belang volstaat om aan de Raad van State de vernietiging van een administratieve beslissing te vragen en dat in zijn geval dat moreel belang erin bestaat dat hij binnen het korps wordt gezien als een negatief element dat de positieve werksfeer ondermijnt;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog stelt dat een administratieve handeling die in oorsprong als een maatregel van inwendige orde kan worden gezien, dat karakter verliest wanneer hij grief houdend is en dat de ongunstige beoordeling die hem met het bestreden besluit is toegekend verband houdt met zijn wijze van dienen en dat zij afbreuk doet aan zijn aanzien en gezag binnen het bestuur;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie verwijst naar artikel XII.VII.1 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, naar luid waarvan het personeelslid de evaluatie die het bezat op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit ten informatieve titel behoudt;

3.1. Overwegende dat, opdat een bestuurshandeling door de Raad van State vernietigd zou kunnen worden, het moet gaan om een handeling die wijzigingen brengt in een bestaande rechtstoestand of die belet dat dergelijke

wijziging tot stand komt; dat verzoeker voorhoudt dat de bestreden beslissing zijn statutaire situatie beïnvloedt;

3.2. Overwegende dat artikel 24/12bis van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, zoals ingevoegd bij de wet van 10 februari 1998, bepaalt wat volgt :

"§ 1. De personeelsleden worden periodiek geëvalueerd.
(...)

De opgestelde evaluatie vormt samen met de gegevens vervat in het persoonlijk dossier de basis voor de adviezen die in het raam van de statutaire procedures moeten worden uitgebracht over de geschiktheid, de bekwaamheid en de wijze van dienen van het betrokken personeelslid.

§ 2. (...).";

Overwegende dat, overeenkomstig die bepaling, een evaluatiebeslissing enkel kan gebruikt worden voor de redactie van adviezen in het kader van statutaire procedures; dat nergens is bepaald dat een minder gunstig evaluatiebesluit de adviserende of de beslissingnemende overheid op een of andere wijze verbindt, zoals dat bijvoorbeeld, voor het rijkspersoneel, het geval is met artikel 75, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; dat een evaluatiebeslissing, op zich, dan ook geen rechtsgevolgen heeft in de zin dat zij zelf een element van de rechtstoestand van de betrokkene zou bepalen; dat, met de verwijzing naar het moreel nadeel dat hij van het bestreden evaluatiebesluit kan ondervinden, verzoeker een gegeven aanbrengt dat zijn persoonlijk belang bij een annulatieberoep kan staven; dat daarmee niet gezegd is dat de bestreden beslissing zijn rechtstoestand wijzigt;

Overwegende dat het beroep niet ontvankelijk is ratione materiae,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen december 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.